

Oyun: Pek tabii!

Oyun oynamaktan gözlerine kadar çamura batmış bir çocuk görmek zor. Bunun bir sebebi şehirdeki doğal ortamların genellikle kontrollü, hijyenik ortamlar olması... Yürüme yolları, oyun alanları belli. Başka bir sebebi ise son yıllarda "helikopter ebeveynlik" olarak adlandırılan kontrol. Şehir kalabalıklaştıkça çocuğun her anını gözlemleme ve koruma içgüdüğü de artıyor. Sonucu ama belki de en önemli faktör ise televizyonun ve bilgisayarın manyetik çekiciliği. Öyle bir çekim gücü ki hangisi daha cevaplamak zorlaşıyor: Çocukları dışarıdan eve çağırarak mı, evden dışarıya çıkarmak mı? Tüm bu faktörler birleşerek şehirli çocukların doğada geçirdiği zamanın azalmasına sebep oluyor. Diğer bir taraftan, hiperaktivite ve odaklanma

bozukluğu gibi problemler de gündeme oturmuş durumda. Bu problemlerin, tek olmasa da en azından bir kaynağı, çocuğun doğadan kopuşu olabilir mi?

Yazar ve gazeteci Richard Louv'a göre cevap "evet". Richard Louv 10 yıl süren çalışma sırasında Birleşik Devletler'in farklı eyaletlerinde yüzlerce kişi ile görüştü. Yuvalar, ilk öğretim okulları yöneticileri, öğretmenler, pedagoglar, anneler ve babalar ve tabii çocukların kendileri... Çalışma sonucunda oluşturduğu "Nature Deficit Disorder" kavramını 2005 yılında yayınladığı "Last Child in The Woods" kitabında açıkladı. "Nature Deficit Disorder" kavramı, günümüzde çocukların doğada geçirdikleri zamanın azalmasının çeşitli davranış bozukluklarına yol açtığını varsayıyor. Şimdilik bu sadece bir varsayım, farklı kültürler içinde test edilmiş ve doğrulanmış bir hipotez değil. Fakat ebeveynler, okullar, hatta eğitim bakanlıkları tarafından kabul görüyor. Kitabın yarattığı etki sonucunda dünyanın dört bir yanında çocukların doğal ortam içinde oyun oynamasını cesaretlendiren projeler başlatıldı.

Birleşik Devletler'de 2007'de temelleri atılan "[No Child Left Inside](#)" koalisyonu ülke çapında aktif 1800 grubu ve bu gruplara üye 50 milyon bireyi temsil ediyor. Gruplar iş dünyasından, çevre, eğitim, sağlık alanlarından geliyor. Koalisyon okullarda çevre eğitimine daha fazla yer verilmesini hedefliyor. Mevcut eğitim sistemi matematik ve edebiyata ağırlık verirken çocuklara içinde yaşadıkları doğayı anlatmayı es geçiyor, hatta çocukları dışarıya çıkarıp bilimin temek prensiplerini doğa içinde keşfetmeleri için hiçbir fırsat vermiyor. Bu görüşten yola çıkan "No Child Left Inside" koalisyonu eğitim sistemini kökten değiştirmeyi amaçlıyor. Üç yıldan kısa bir sürede 50 milyonluk üyeye sahip olması ihtiyacın büyüklüğünü gösteriyor.

İrlanda'da ise "The Irish Preschool Association" (IPPA) çocuklar için doğanın içinde oyun alanları oluşturuyor. IPPA'nın 2,630 gönüllü üyesi ülke çapında bu alanları kurarak yılda yaklaşık 50,000 çocuğun dışarıda oyunu deneyimlemesini sağlıyor. Bu alanlar sadece doğal malzemeler kullanılarak kuruluyor ve çocuklara sadece doğada bulabilecekleri temel malzemeler oyuncak olarak veriliyor. Gerisi çocukların hayal gücüne bırakılıyor.

2004 yılından bu yana aldığı ödüllerin yanısıra, [Richard Louv](#) bugün "Çocuklar ve Doğa Ulusal Forumu" onursal başkanı. Kar amaçlı olmayan "Children & Nature Network" projesinin yaratıcısı ve yöneticisi. Clemson Üniversitesi'nde ders vermeye devam ediyor. Birçok kişinin hissettiği ama isimlendiremediği bir kavramı dile getirmiş olması, üstelik bunu on yıllık bir çalışma ile desteklemesi, ulusal çapta projelerin başlamasını sağladı. Marka dünyası düşünüldüğünde ise ilk akla gelenler Nickelodeon çocuk kanalının "Let's Just Play" ve Omo'nun "Çamaşırdır Kirlenir" kampanyaları... Önümüzdeki yıllarda çocukları ve (çocuklar üzerinden) anneleri hedefleyen markaların konuyu iletişime taşımalarını bekleyebiliriz.